

РЕШЕНИЕ

№ 8085

гр. София, 10.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Мария Стоева**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2236** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Стоева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „МГ КЪМПАНИ“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], срещу решение № 5567/30.11.2023 г. по нахд № 4567/2023 г. на СРС, НО, 108-ми състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № НП-8/14.10.2022 г. на заместник-министъра на икономиката и индустрията, с което на „МГ КЪМПАНИ“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лева за извършено административно нарушение по чл.30 вр. с чл. 10, ал. 4 от Закона за административното регулиране на икономическите дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход (ЗАРИДСНПП).

С жалбата се навеждат доводи за неправилност поради нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Касаторът излага съображения за липса на изрично посочване в НП на дата на нарушението. На следващо място, сочи, че нарушението е открито с изтичането на срока на действие на предоставеното обезпечение и това е моментът, в който нарушителят е установен. По тези съображения счита, че районният съд погрешно е приел, че датата на установяване на нарушителя е датата на извършената от страна на административнонаказващия орган проверка. Иска се

отмяна на обжалваното решение. Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован, не изразява становище по подадената касационна жалба.

Представителят на С. градска прокуратура взема становище за неоснователност на жалбата и счита, че решението на СРС следва да бъде потвърдено като правилно.

Административен съд София - град, XVII-ти касационен състав, след като съобрази доводите и становищата на страните и обсъди наведените касационни основания, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 АПК и срещу подлежащ на оспорване съдебен акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, е неоснователна.

От фактическа страна правилно решаващият съд е приел за установено следното:

Дружеството „МГ Къмпани“ ООД, ЕИК[ЕИК], е вписано на 08.10.2020 г. в регистъра на лицата, осъществяващи икономически дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход за осъществяване на икономическа дейност „пълнене на бутилки с втечнени нефтени газове /LPG/ извън данъчни складове“, за което било издадено удостоверение № 1628/08.10.2020 г. При регистрацията си дружеството представило като обезпечение банкова гаранция № 48-10004/13.07.2020 г., издадена от „Юробанк България“ АД, на стойност 20 000 лева със срок на валидност до 10.01.2022г.

Със заявление № 05-01-341/12.05.2022 г. дружеството предоставило ново обезпечение - банкова гаранция № 48-10899/29.04.2022 г., със срок на валидност 10.07.2023 г. Впоследствие с писмо вх. № 05-01-341/14.06.2022 г. бил представен анекс към вече представената банкова гаранция № 48-10899/29.04.2022 г., с който срокът на валидност на гаранцията бил удължен до 30.11.2023 г. включително.

При извършена проверка на 23.06.2022 г. от Й. Г. Х. - главен инспектор в отдел „Контрол“, дирекция „Р.“ при Министерство на икономиката и индустрията е установил, че дружеството „МГ Къмпани“ ООД е нарушило изискванията на чл. 10, ал. 4 от Закон за административното регулиране на икономическите дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход, поради което на 24.06.2022 г. изпратил до дружеството покана за изпращане на представител за съставяне на акт за установяване на административно нарушение. Въпреки получаването на поканата в указания срок не се явил представител на дружеството, поради което била изпратена нова покана, получена на 21.07.2022 г. Поради неявяване на представител на дружеството на 10.08.2022 г. свидетелят Х. съставил в отсъствие на представител на „МГ Къмпани“ ООД акт за установяване на административно нарушение № 7/10.08.2022 г. Актът бил предявен на упълномощен представител на дружеството на 08.09.2022 г., който го подписал без възражения и получил екземпляр от него.

Въз основа на така съставения акт заместник-министърът на икономиката и индустрията издал обжалваното наказателно постановление № НП-8/14.10.2022 г. препис от което бил връчен на пълномощник на „МГ Къмпани“ ООД на 20.02.2023 г.

Пред СРС са събрани и гласни доказателства, като е разпитан свидетелят Й. Г. Х..

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение, с което е потвърдил издаденото наказателно постановление № НП-8/14.10.2022 г. Въззивният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни административни органи, като за неоснователни са приети възраженията на жалбоподателя за допуснати нарушения на чл.57, ал.1, т.5 и чл.34, ал.1 от ЗАНН.

Съдът е аргументирал, че времето на извършване на нарушението е достатъчно ясно описано, като в НП недвусмислено е посочено в какво се е изразило нарушението, а именно в непредоставяне на документи, удостоверяващ направено обезпечение по чл.9 от ЗАРИДСНПП в законоустановения срок, който е изтекъл на 10.01.2022 г. По отношение на тримесечният срок в мотивите си районният съд е приел, че нарушенията са установени на 23.06.2022 г., при извършване на проверката и от този момент е започнал да тече срокът по чл.34, ал.1 ЗАНН за съставяне на АУАН, който е бил съставен на 10.08.2022 г.

Съдът е аргументирал още, че въпреки констатираното несъответствие в изписването на размера на наложената имуществената санкция, счита, че в конкретния случай допуснатото в НП несъответствие не може самостоятелно да обуслови неговата незаконосъобразност, респ. да доведе до отмяната му. Приел е, че в административнонаказателния процес няма нормативно установено правило, приложимо при такова несъответствие, по което да се признае предимство на цифровото или словесното изписване на размера, така че меродавно да се смята едното или другото. В случая имуществената санкция е наложена на жалбоподателя на основание чл. 30 от ЗАРИДСНПП, съгласно която лице, осъществяващо дейност по чл. 2. ал. 1, което не предостави документ, удостоверяващ направеното обезпечение, в указания по чл.10, ал.4 и/или чл.12 срок, ако деянието не съставлява престъпление, се наказва с глоба в размер от 2000 до 5000 лв., съответно с имуществена санкция от 5000 до 10 000 лв., тоест АНО е приложил санкционна разпоредба, чийто минимум съвпада с отразената цифрово имуществена санкция от 5000 лева, а словесно изписания размер е петкратно по-нисък. По тези съображения съставът е приел, че при словесното изписване на размера на имуществената санкция е допусната грешка от техническо естество и не отразява действителната воля на АНО.

При извършената служебна проверка на обжалвания съдебен акт съобразно изискванията на чл. 218, ал. 2 АПК, настоящата инстанция намира обжалваното решение за валидно, допустимо и правилно постановено при съответствие с материалния закон, като съображенията за това са следните:

Софийският районен съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и формираните правни изводи, като при правилно изяснена фактическа обстановка е достигнал до законосъобразния извод за съставомерност на деянието, за което е санкциониран касаторът, въз основа на което е приел, че правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност за извършено нарушение по чл.10, ал.4 от ЗАРИДСНПП.

Във връзка с наведените в касационната жалба възражения следва да се добави следното:

Неоснователно е възражението на жалбоподателя за допуснато нарушение поради издаване на акта за установяване на административно нарушение след изтичане на срока по чл. 34, ал. 1 ЗАНН. Нарушението е установено от Министерството на икономиката и индустрията на 23.06.2022 г., когато е извършена проверката по документи. Действително, както сочи жалбоподателят, компетентният орган е разполагал с данните, въз основа на които да установи нарушението, но не може да му се вмени задължението непрекъснато да следи входящите при него заявления и да констатира всяко нарушение на конкретната дата на извършването му. От датата на

получаване на информацията за извършеното нарушение от Министерството на икономиката и индустрията – 23.06.2022 г., следва да се брой тримесечният срок от узнаване на нарушението, а в същото време не е изминала и повече от една година от извършването му, тъй като съставът на административно нарушение е осъществен на 11.01.2022 г. Във връзка с направеното възражение относно липсата на дата в процесното наказателно постановление, напълно се споделят изводите на районния съд, че времето на извършване на нарушението е описано достатъчно ясно и датата на извършването му може да бъде изведена от мотивите на акта, поради което не е налице неяснота относно темпоралните предели на вмененото на жалбоподателя нарушение и не е нарушено правото на защита на жалбоподателя.

При тези съображения настоящият съдебен състав намира, че Софийският районен съд правилно е потвърдил наказателното постановление, поради което атакуваното решение следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, Административен съд София – град, XVII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 5567/30.11.2023 г., постановено по нахд № 4567/2023 г. по описа на СРС, НО, 108-ми състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: